

**Do I Have to Give Him A ride
Kofin Al Middas sedom**

1 תלמוד בבל מסכת בבא בתרא דף יב עמוד ב
זה הוא דזובן ארעה אמרה דבר נשייה, כי קא פלגו, א"ל: פלייגו לי אמרה; אמר רבה: כגון זה קופין על מדת סדום.
מתקין לה רב יוסף, אמר ליה אחיו: מעילין ליה עלויין כי נכסי דבר בר מרינו! והלכתא כרב יוסף.

2 תלמוד בבל מסכת בבא קמא דף כ עמוד א

א"ל: רב חסדא לרמי בר חמא: לא היה גבן באורתא בתחומה, דאי בעיא לנו ملي' מעלייתא. אמר: מיili מעלייתא?
א"ל: הדר בחצר חבירו שלא מדעתו, צריך להעלות לו שכר או אין צrisk? היכי דמי? אילמא בחצר דלא קיימא לאגרא
וגברא דלא עביד למיגר, זה לא נהנה וזה לא חסר! אלא בחצר דקיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר, זה נהנה וזה חסר!
לא צriskא, בחצר דלא קיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר, מי? מצי אמר ליה מהי חסרתך, או דלמא מצי אמר הא
איתהנית?

3 תוספות מסכת בבא קמא דף כ עמוד ב
הא איתהנית - אפילו למ"ד בפ"ק דבר ב (דף ב) קופין אותו על מדת סדום ויהבין ליה אחד מצרא שאין הכא שהוא
יכול למנועו מתחילה מלדור בביתו

4 מרדכי מסכת בבא קמא פרק כיצד הר gal
כתב רבינו אבי העזרי שמעתי דמצוי למכפיה דהא קופין על מדת סדום וי"מ דאי קופין אלא כגון היכא דמהני
[*אפילו] אי הוה בעי לאrhoוחיה בא מלאה לא מצי לאrhoוחיה הלכך כייפינן ליה כיוון דלא חסר מידי אבל היכא דאי הוה
בעי בעל החצר לאיגורי הוה מירוחה

5 תלמוד בבל מסכת בבא קמא דף כ עמוד ב

דתנן: נטל אבן או קורה של הקדש - הרי זה לא מעלה, נתנה לחבירו - הוא מעלה וחבירו לא מעלה, בנהה לתוך ביתו - הרי
זה לא מעלה עד שידור תחתיה שוה פרוטה

6 חז"י הרשב"א מסכת בבא בתרא דף יב עמוד ב

ויש אומרים דלא אמר רבה אלא במ"י שקדמה מצרנותו להלוקתו כגון זה שקנה אמרה דבר נsha קודם שחלקו אבל במ"י
שמצרנותו וחלוקתו בגין לו כאחד בכור או מי שקנה חלק אחד מן השותפים לא אמר, וזה נראה לי עיקר

7 תוספות מסכת בבא בתרא דף יב עמוד ב

כגון זה קופין על מדת סדום - תימה לר"י לרבה אמר איצטריך קרא במכור דיהבין ליה אחד מצרא ואומר ר"י לפ"י
שהלא נתנו לו כח כתוב אלא כב' אחיו ואילו היו שני אחיו רוצחים להשתתף לא כפין לשישי לחתה להם החלק ביחיד וועוד
בדבוכר מתנה קרייה רחמנא כדאמר ביש נוחלין (שם) דכתיב לחתה לו פי שנים ואין לכוף את הבנות ולאבי נמי אי לאו
דרקרייה רחמנא בכור ה"א יקום על שם אחיו כאלו הוא ואחיו קיימין וריצב"א מפרש דהא אמר רבה קופין לא מדין
תורה קאמר דבדין זה יכול למחות שנגנו דaicא קפיא ברוחות כדامر בכמה דוכתין ועוד הא דכויפין על מדת סדום
בזה נהנה וזה לא חסר הינו בשכבר דר בחצר חבירו שאינו מעלה לו שכר אבל הא פשיטה שיכול למחות בו שלא יכנס
לדור בביתו אף בחצר דלא קיימא לאגרא וגברא דלא עביד למיגר זה נהנה וזה לא חסר אלא מתקנת חכמים
קאמער הכא דכויפין והשתא אין להקשوت כלל אמא איצטריך קרא בכור.

8 פנוי יהושע מסכת בבא קמא דף כ עמוד א

ונראה דלא קשיא מידי דסבירת התוספה היא דווארי משום מה שהסר אין לחיבתו כיוון דהוא גרמא בנזקין אלא כיוון
שהנהנה זה בגוף ממו חבירו שדר בביתו זהה לחוד סגי לחיבתו, והא דמספקא ליה שם בזה נהנה וזה לא חסר הינו משום
דאיכא למימר בכה"ג קופין על מידת סדום כיוון שהלה אינו מפסיד כלל, וגודלה מזו כתוב המורדי בשם ראבי"ה דאפילו
לכתהילה מצי הלה לכופו לדoor בעל כרחו בחצר דלא קיימא לאגרא וاع"ג דרוב הפוסקים חולקים עליו מ"מ בדייעבד
שדר כבר שלא מודיעו שפיר מספקא להש"ס, אבל בזה נהנה וזה חסר כגון בחצר דקיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר
כיוון דלא שיך להזכיר כאן כלל מידת סדום כיוון שמגיעה לו היזק שפיר פשיטה ליה להש"ס לחיבתו משום הבאתו לחדר,
וכן נראה מלשון הש"ס בסמוך דמשום שהרירותא דאשיותא משלים כל דמי השכירות ולא אמרין שלא ישלם אלא כפי
שהפסידו אלא ודאי שעיקר החיוב הוא בשביל שננה והטעם שהרירותא אינו בא אלא להציגו מלומר שהוא מדת סדום,
כן נראה לי לפרש דעת תוספות ועין בהרاري"פ דפליג באמת על התוספות בזה ודוו"ק: